

Britse verkiezingen

Na drie regeerperioden vast in het zadel te hebben gezeten hebben de conservatieven het in de aanloop tot de verkiezingen op 9 april moeilijk. De Britse economie is in een diepe recessie beland waarvan het eindpunt vooralsnog niet in zicht is. Over een breed front wordt de bevolking getroffen door de gevolgen van de recessie. Niet alleen is de werkloosheid scherp gestegen, ook het aantal gedwongen woningverkoop is opgelopen tot een recordniveau. Een slecht economisch klimaat ten tijde van verkiezingen is over het algemeen in het nadeel van de zittende regering. Des te opmerkelijker is dan ook dat de conservatieven bij de indiening van de begroting voor het nieuwe jaar hebben nagelaten om de kiezers aan zich te binden. Ondanks dat men rekende op belastingverlagingen tot £ 4 miljard bood de regering een magere £ 1,5 miljard, terwijl het tekort toch stijgt tot £ 28 miljard. Labour heeft hier dankbaar gebruik van gemaakt. Deze partij wil de belastingvrije voet verhogen met 10% en een nieuwe belastingschaal van 50% introduceren voor de hogere inkomens. Hierdoor zou de helft van de met name lagere inkomens er op vooruitgaan. Aan de uitgavenkant wil men een speciale actie ondernemen om de economie met behulp van overheidsinvesteringen te stimuleren. Ook wil labour het Britse pond zo snel mogelijk in de smalle band van het EMS krijgen. Het Engelse bedrijfsleven is daar echter niet bepaald van gecharmeerd. 70% van de Engelse ondernemers verwacht een devaluatie van het Britse pond als labour aan de regering komt, terwijl 75% van de ondervraagde ondernemers rekening houdt met een rentestijging. In de opiniepeilingen heeft labour een voorsprong genomen. Tegelijkertijd is het politieke verkiezingsspel de laatste weken aanmerkelijk verhard. De conservatieven schoven Thatcher naar voren, labour de populaire schaduwminister van financiën John Smith. Vervolgens is de verkiezingscampagne uitgemond in

een politieke rel door een reclamefilm van labour, waarin het huidige gezondheidsbeleid van de conservatieven scherp bekritiseerd wordt. Alleen de liberaal-democraten lijken hiervan te kunnen profiteren. Het verkiezingsprogramma van deze relatief kleine partij bevat als belangrijkste punten een hervorming van het onderwijssysteem gefinancierd door hogere belastingen en een overgang van het huidige meerderheidskiestelsel naar een stelsel van evenredige vertegenwoordiging. Noch de conservatieven noch labour hoeven echter in een coalitie op steun van de liberaal democraten te rekenen. Het verleden heeft aangetoond dat een verkiezingsjaar voor de beurs van Londen weinig goeds inhoudt. In drie van de vier verkiezingsjaren daalden obligatie- en aandelenkoersen.

Voor deze verkiezingen houden de financiële markten rekening met drie mogelijke uitkomsten: of de conservatieven winnen, of labour wint of er komt een coalitieregering ('hung parlement') met beiden. De financiële markten geven de voorkeur aan een continuering van de huidige regering. Hierdoor zou de overheids-schuld het kleinst blijven en de rente het laagst terwijl het pond bij de overgang tot de smalle EMS-band het pond het minst zou devalueren. De markten zijn minder optimistisch over de gevolgen van een overwinning van labour. Zo bedreigt meer regulering door labour de winsten van de openbare nutsbedrijven. Ondernemingen die veel minimumloners in dienst hebben zien al forse loonstijgingen op zich afkomen wanneer labour wint. Daarnaast zal de grotere overheidsschuld een zware druk vormen voor de obligatiemarkt en zal de terughoudendheid van labour om indien nodig het pond bij de overgang tot de smalle EMS-band met een renteverhoging te steunen het pond onder druk zetten. De markten hebben in een coalitieregering het minste vertrouwen. Hierbij zal de politieke onrust en besluiteloosheid zorgen voor grote financiële onzekerheid. De regering zal in een dergelijke situatie nauwelijks harde maatregelen kunnen nemen om de economie uit de recessie te trekken.

Deze bijdrage is ontleend aan de tweewekelijkse publicatie *Beleggen met Van Lanschot*.